

Libris.ro

Respect pentru oameni și cărți

POEZII copilăriei

REGIS

Cuprins

Puișorul moțat	3	Puișorul cafeniu	35
Pedeapsa mâței	4	Crăiasa din povești	36
Gândacelul	5	Acceleratul	39
Balada unui greier mic	8	De pe-o "bună dimineată"	42
Miaunică	12	Somnoroase păsărele	44
Cățelușul șchiop	14	Uite, vine Moș Crăciun	46
Nani, pui!	16	Tanu	48
Primăvară	18	Motănaș-Motănel	50
Primăvara	21	Vine ploaia	52
Reredere	24	La mijloc de codru des	54
Gospodina	27	A venit un lup din crâng	54
O, rămâi	28	Scrisoare	58
Motanul pedepsit	30	Vestitorii primăverii	60
Ce te legeni?	33	Povestea găștelor	62

Ediție îngrijită de prof. Alexandru Andrei

Puii mamii, pui, pui, pui,
Are cloșca șapte pui:
Cinci pestriți, unul băltat,
Numai unul e moțat
Și curat și încălțat.

– Spune-mi, puiule, și mie
De ce-ți face numai ție
Mama ta, ciorapi și ghete,
Și îți leagă moț în plete?

Oare frățiorii tăi
Sunt aşa de proști și răi,
Sau că poate mama ta
O fi leneșă, ori rea?

Spune puiul: – Mama mea
Nu-i nici leneșă, nici rea,
Dar e tristă, vai de ea,
Căci îi fac rușine multă
Frații mei și n-o ascultă,

Că de-i cheamă, fug pe-afară,
Și de-i prinde, plâng și zbiară,
Și de aceea-s nespălați
Și desculți și nemoțați.

Dar eu stau cu mama mea
Și mi-e drag s-ascult de ea;
Și de aceea sunt moțat
Că-s cuminte și curat.

– I-auzi, draga mea păpușă,
Zgârie măța la ușă!
Dar eu nu-i deschid deloc,
Că sunt supărată foc.

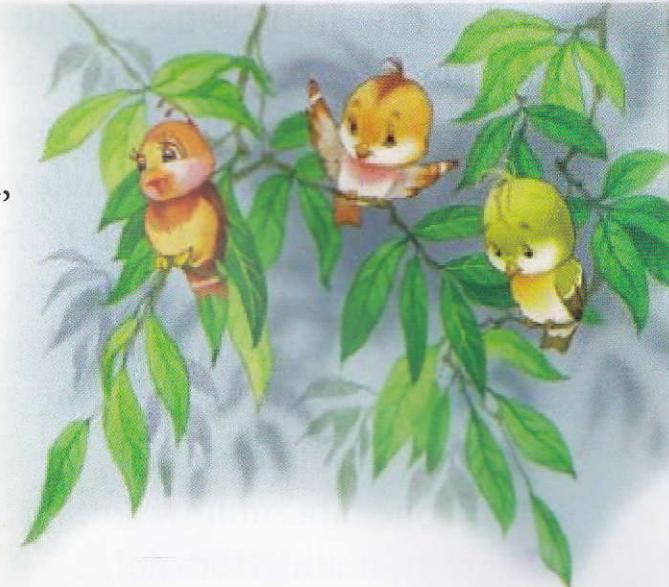
A furat iar, ca o hoață,
Un întreg picior de rață,
Și-apoi, după ce i-a ros
Toată carnea, pân-la os,

A dus osul, binișor,
În cotețul lui Azor.

Ca pe el să-l bănuim
Și să nu îl mai iubim
Și acum n-o bat, n-o cert,
Dar nu vreau deloc s-o iert.

Deși încă o iubesc,
Trebuie să-o pedepsesc.
C-a fost rea și dușmănoasă,
Și n-o las să intre-n casă.

Gândăcelul

de Elena Farago

„De ce m-ai prins în pumnul tău,
Copil frumos? – Tu nu știi, oare,
Că-s mic și eu și că mă doare? –
De ce mă strângi aşa de rău?

Copil ca tine sunt și eu,

Și-mi place să mă joc și mie;

Și milă trebuie să-ți fie,

De spaimă și de plânsul meu!

De ce să vrei să mă omori?...

Că am și eu părinți ca tine;

Și-ar plângem mama după mine,

Și-ar plângem bietele surori!...

Și-ar plângem tata mult de tot,

Căci am trăit abia trei zile!...

Îndură-te de ei, copile,

Și lasă-mă, că nu mai pot!..."

*

Așa plângea un gândăcel,
În pumnul ce-l strângea, să-l rupă,
Și l-a deschis copilul, după
Ce n-a mai fost nimic de el!
Și a încercat să-l mai învie
Suflându-i aripile-n vânt, –

Dar a căzut în țărnă frânt
Și-nțepenit pentru vecie!...

*

Scârbit de fapta ta cea rea,
Degeaba plângi acum, copile! –
Ci du-te-n casa ta și zi-le

Părinților isprava ta, –
Și zi-le, că de-acum ai vrea,
Să ocrotești cu bunătate,
În cale-ți, orice vîtate, –
Oricât de fără-nsemnătate
Și-oricât de mică ar fi ea.

Balada unui greier mic

de George Topârceanu

Peste dealuri zgribulite,
Peste țarini zdrențuite,
A venit aşa, deodată,
Toamna cea întunecată.

Lungă, slabă și zăludă,
Botezând natura udă
C-un mânunchi de ciumafai, -
Când se scutură de ciudă,
Împrejurul ei departe
Risipește-n evantai
Ploi mărunte,
Frunze moarte,
Stropi de tină,
Guturai...

Și cum vine de la munte,
Blestemând
Și lăcrimând,
Toți ciulinii de pe vale
Se pitesc prin văgăuni,
Iar măceșii de pe câmpuri
O întâmpină în cale
Cu grăbite plecăciuni...
Doar pe coastă, la urcuș,
Din căsuța lui de humă
A ieșit un greieruș,
Negru, mic, muiat în tuș
Și pe-aripi pudrat cu brumă:
- Cri-cri-cri,
Toamnă gri,

Nu credeam c-o să mai vii

Înainte de Crăciun,
Că puteam și eu s-adun
O grăunță cât de mică,
Ca să nu cer împrumut
La vecina mea furnică,
Fiindcă nu-mi dă niciodată,
Și-apoi umple lumea toată
Că m-am dus și i-am cerut...

